

Bemærkninger til forslaget

Danskerne er et klimabevidst folkefærd, der ønsker at gøre en forskel for klimaet. Vi installerer sparepærer i vore hjem som aldrig før, vi slukker lyset, når vi forlader et rum, vi hænger trofast vasketøjet på tørresnoren om sommeren, og vi husker, at fjernsynets standbyknap ikke må være tændt. Et stigende antal danskere skifter endda elselskab og vælger at betale mere, for at den el, der modtages og forbruges i hjemmet, med garanti er produceret ved vedvarende energi.

Klima- og energiminister Connie Hedegaard betegner sin »1 ton mindre«-kampagne som en kæmpesucces, fordi så mange danskere har været forbi hjemmesiden og afgivet klimaløfter.

Men som klima- og energiministeren også har bekræftet i et svar (på spørgsmål S 278, folketingsåret 2008-2009) til Per Clausen (EL), betyder det markedsbaserede kvotesystem, vi har i dag, at elbesparelser og »grøn strøm« ét sted muliggør øgede CO₂-udledninger et andet sted. Det vil sige, at jo mere borgere sparer, jo mere kan virksomhederne udlede, og jo mindre behøver staten at investere, f.eks. i udbygningen af vedvarende energi, for at nå de målsætninger, vi har forpligtet os til. Det betyder, at danske borgeres anstrengelser på ingen måde bidrager til reduktion af den samlede CO₂-udledning.

Det kan også betyde, at de kvoter, der ikke bliver brugt i Danmark, fordi vi sparer, bliver solgt til Polen, der således får lov til lystigt at fortsætte med at fyre med kul.

Det er en smule absurd, at klima- og energiminister Connie Hedegaard bruger skatteydernes penge på en kampagne, der får os alle til at mindske CO₂-udledningen, mens det eneste resultat er, at et selskab som DONG Energy kan sælge retten til CO₂-forurening til f.eks. Polen.

Besparelser foretaget af danske borgere kan altså ikke stå alene. Det kvotesystem, vi har i dag, er ikke tilstrækkeligt. Dette system må derfor følges op af politisk ansvarlighed og politisk handling.

Enhedslisten foreslår derfor med dette beslutningsforslag, at for hvert ton CO₂ danskerne sparer, skal staten sikre, at der destrueres en tilsvarende CO₂-kvote. Dette vil sikre, at kvoten ikke går til det polske kulraftværk eller den dovne virksomhed.

Finansieringen til dette kan f.eks. fremskaffes ved, at staten bruger CO₂-afgiften (der også er pålagt grøn strøm) og køber CO₂-kvoter for denne.

Energiselskaberne indberetter hvert år, hvor meget CO₂ der er udledt som følge af salg til private. 2008 kan passende udgøre referenceåret.

Ved et samråd i Det Energipolitiske Udvalg den 27. november 2008 fik Per Clausen (EL) klima- og energiministeren til at love seriøst at overveje Enhedslistens forslag. Desværre er der ikke siden kommet nogen konkrete tiltag fra Klima- og Energiministeriet. Forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag at skabe yderligere fokus på det fornuftige og nødvendige i at destruere CO₂-kvoter.

Hvis staten vælger at gå ind og bakke borgernes initiativer op ved at opkøbe og destruere kvoter, der svarer til borgernes besparelser, vil man i Danmark gå foran på helt afgørende vis. Man vil demonstrere, at det er muligt at imødegå klimaforandringerne ved, at borgere og virksomheder gør en aktiv indsats.

Enhedslistens forslag vil bidrage til, at kvotesystemet kommer til at virke til gavn for klimaet, og at borgernes vilje til at gøre en indsats rent faktisk kommer til at gøre en forskel.